

De satijnen rok. Van 10 tot 11 jaar: de wind kan iets verplaatsen.

James Munter leest bij het ontbijt een vreemd bericht. *G&ZOC&I*: Groene, met gouddraad gestikte satijnen rok. "Misschien iets voor een tweede handszaak?" oppert John. De butler Geofry Owen die komt afruimen merkt op "Er staat een goed geklede dame aan de voordeur." "Kom maar gerust binnen" zegt de detective vriendelijk. Dankbaar ziet de vrouw naar hem op. "Dit ligt niet in mijn bedoeling, om uw kostbare tijd te misbruiken voor onbeduidende dingen" zegt zij nog steeds aarzelend. "Geen enkele zaak lijkt mij onbenullig" verzekert hij. "Ik ben mijn prachtige groene satijnen rok kwijt. "Waar hebt u uw rok gezien?" vraagt hij "en wanneer?" "Gisteren in mijn prieel in de tuin" antwoordt ze. "We gaan er onmiddellijk naar toe" zegt de detective. In de tuin ziet hij een stukje van de mooie rok hangen. "De wind heeft hem meegenomen" zegt hij. "Laten we naar het park gaan, het is hier vlakbij" vraagt ze, "Misschien ligt hij ergens in de struiken?" klinkt het hoopvol. Daar aangekomen zoeken ze een lange tijd maar te vergeefs. De detective stelt voor om naar het bureel met de verloren voorwerpen te gaan. "Geen rok gezien" zegt de bediende. Ontmoedigd gaat ze terug naar huis. "Ik zal eens polsen bij uw bureu" want de detective zoekt verschillende pistes. "Mijn naaste buurvrouw verblijft aan de Belgische kust te Oostende, bij haar aankomst kunnen we het haar vragen." Intussen hebben James Munter en zijn broer John veel tweedehandse kledij bezocht, maar niets. De detective blijft wachten tot de buurvrouw aangekomen is. Kort daarop zijn de detective en de twee buurvrouwen in haar tuin. Niets te zien. "Sta me toe de deur van uw tuinhuisje te sluiten, het is de wind," zegt hij hoffelijk. Triomferend houdt de detective de prachtige satijnen rok in de hand! Hij was door de wind weggewaaid in het tuinhuisje van de naaste buurvrouw. Iedereen is opgelucht. De detective heeft terug een moeilijke opdracht vervuld.